

Звезда

ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА.
ПРЕТПЛАТА СЕ НЕ ПРИМА НИ ИЗ ЈУГОСЛАВИЈЕ, А КАМОЛИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА. (УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА: ТЕРАЗИЈЕ 31/III, БЕОГРАД, ТЕЛ. БР. 29-129) ЛИСТ ИЗДАЈУ ЈУГОСЛОВЕНСКИ НОВИНАРИ РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА СЕ ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ИЗЛАЗИ СВАКЕ СУБОТЕ

„ОТАЦ“ ЈЕ СТИГАО

— Надџм се да ниси заборавио моје очинско старање!
— Боже сачувај! Баш сам се спремио да ти се одужим!

У земљи сунца које се рађа

Похапшени Јапански министри у хору: »Сунце слази и излази, у тамници мојој мрака!...»

ПИЈАЧНИ ИЗВЕШТАЈ

Колонијална роба на карте треба да се узима врло опрезно, јер има бакала који су у стању да вам оставе само корице од књижице ако не отворите барем четворе очи.

Шећер је за време окупације продавао, одржавајући пословне везе с Немцима, београдски трговац Милован Костић, па га је сад комисија за ратне добитнике потсетила на те „слатке дане“.

Јабукe једу и вино пију на позорници оперски певачи за време претставе „Боема“, а сутрадан, као обични смртни, стају у ред за јабукe.

Цимет у виду гуме за жвакање добија се на децембарске Р₁ и Р₂ карте у Урниним пакетима. Паковање је врло укусно, што се не би могло рећи о гуми.

ЈЕКА КОЈУ ЧУЈЕ »ЈЕЖ«

Чегa у бирократији има више него факата?

— Аката

Који су главни разлози, што на Јави нема индонезијско-холандске кооперације?

— Операције

Шта се у Палестини појављује после сваке демонстрације?

— Рације

Ко тражи да и Бугарска постане република?

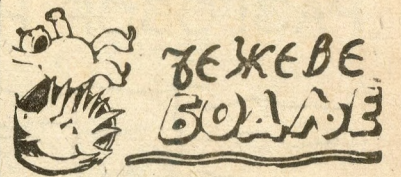
— Публика

Шта раде бивши мачковци у Загребу?

— Гребу

Може ли код нас реакционарно роварење да буде ефикасно?

— Касно.

ОПЕТ ОНИ

Талијанска штампа шири клевете из пуног цака. Фашистички то вампири опет устају из мрака...

КОНАЦ

Конац дело краси, пословица вели. Али на „Д“ карте он се још не дели (ни црни ни бели).

ПОВРАТАК

У „мајку Србију“ вратио се „отац“ „Одушевљен“ народ спрема му — конопач.

ЗА ЗАСЛУГЕ

За услуге нацистима свима грчким фашистима већи чин је плата. „Батаљони безбедности“ сад имају све предности заслужних џелата.

ОБНОВА

Метаксаса диктатора странка се обнавља. Рад „обнове“, на прошлост се њену „заборавља“.

РАДИО

Говори вам Милан Искра из Њујорка
Грозан атак на слободу штампе у Југославији

Моји информатори обавештавају ме, драги слушаоци, о једном примеру беспримерног напада на слободу штампе у Југославији, слободу која је овде, на пример, тако сјајно зајемчена листовима мистера Херста, који потпуно истинито доносе датум кад је лист изашао, списак дежурних апотека па чак и назив штампарије у којој се лист штампа.

У Југославији, међутим, ономад је ометено излажење једног листа који је отприлике у истој мери садржао елементе истине и као такав имао право да постоји, тим пре што је излазило у својству органа једне установе — Краљеве Команде Београда, као њен билтен. А та Команда свакако је једна угледна институција: њени чланови били су бервански функционери, тј. људи од угледа и поштовања, ма да се та њихова берза, ваљда у знак

жалости за минуваним временима, зове црна. То се не сме забранити, јер сваком је слободно носити црнину, независно од тога да ли он жали ликвидиране остатке дружина мистера Недића, односно мистера Михајловића.

Уместо да допринесу, као увиђавни људи, ширењу тога листа који је једва таворио, вајни органи власти узаптите су и читаво издање новогодишњег броја, и штампарију, а издаваче ухапсили, ма да су се ови правдали да им је, барем већини, главни посао шпекулација, а лист — много спореднији. На тај начин Краљева Команда Београда остала је без свог гласила што је заиста врло непријатно. А ствар постаје утолико гора, што је ликвидирана и сама команда.

Фотић и ја спремамо меморандум о слободи штампе.

У право време, на правом месту

— Госп'н ђенерале, ја сам командант Београда.
— Море, иди до ђавола.

НАРОДНИ СУД

— Боље је било кад смо ми народу судили него сада кад он нама суди...

ПОПЕВКА

Добро ти је Милану у хладу!
Нит' га кољу мухе ни обади,
Нит' се боји умора ни глади,
Нит' га ветар, нити сунце тиче,
Тек да сенке на омче не личе!

НАРОДНА ПОСКОЧИЦА

Опа цупа, чизме моје,
Још код куће имам троје,
Но ни једне нису моје,
Већ мог знанца
Црноберзијанца.
Ал' и њему неће требат више,
Сједење му на папиру пише!

МЕТЕОРОЛОШКИ ИЗВЕШТАЈ

Преглед времена у Југославији

У току последње недеље страшно стегло над главама шпекуланата и црноберзијанаца; забележени су и смртни случајеви. Јак ветар почео је да дува и у правцу лекарих шпекулација. Облачно над планинама у којима се скривају ретке звери побегле из усташких и четничких зверњака.

На оптуженичким клупама за шпекуланте температура 50, час испод, час изнад нуле.

ПРЕГЛЕД ВРЕМЕНА У СВЕТУ

Метеоролошка станица »Крокодила« саопштава време за јучерашњи дан: Лондон — традиционалне магле; Атина — мраз до костију; Софија и Београд — ведро; Париз, рејон Блума, — како ветар дува; Анкара — окорело благо у околини Јалчина.

(Метеоролошка станица »Крокодил«)

БИОСКОП ЛУКСОР

ПОЗДРАВ РУПНИКУ

Фашистичког соја брадата хијена у казев је, ето, јуче доведена!

Пре десетак лета (знамо ту барабу!) Недићу он беше начелник у штабу.

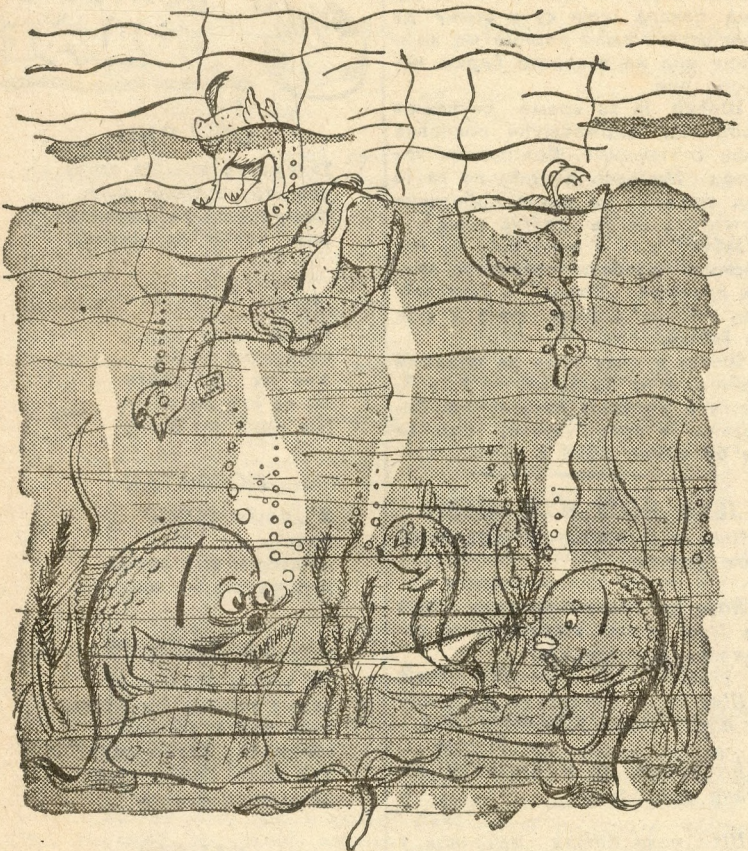
Нека му и данас Лео друштво прави, и нека са „оцем“ швапску чизму слави.

Двојици „отаца“ који ваздух куже Срби и Словенци дуг ће да одуже...

ВАСПИТНИ УТИЦАЈ ДЕТЕКТИВСКИХ ФИЛМОВА

Дирекција биоскопа „Таково“ приређује академију посвећену повољном васпитном утицају детективских филмова, а напосе „Шерлока Холмса“ који се сада приказује у поменутом биоскопу.

РАЗГОВОР НА ДНУ САВЕ

— Откуд ове кокошке!
— То нам чиновници Гранапа шаљу неше следовање.

Настрадао због народног обичаја

Због једног народног обичаја грдно је настрадао ових дана Александар Петровић, предузимач из Београда. У Ужичкој Пожези он је испод руке купио свега 6.100 килограма љуте ракије за потребе своје фамилије. Кад се шеф станице у Пожези узјогунно и одбио да ову ракију утовари у воз, Петровић му је по предатном народном обичају у четири ока тутнуо у шаку нешто пара да купи деци бонбоне и прасе за божић, па је срећно довезао ракију у Београд. Међутим, заједно са њом стигао је у Београд и један телеграм из Ужичке Пожеге, којим је властима јављено да је ова ракија купљена испод руке. Органи власти прошетали су се до станице да пробају ову ракију. Да би се и њих курталисао, Петровић је позвао на страну милиционара Грујицу Милачића и понудио му сумицу од 8.000 динара, к'о вели, нека и он купи деци бонбоне и прасенце за божић. Али се грешник разочарао

кад је Милачић то одбио и кад га је пријавио због покушаја подмићивања.

— Ја сам човек поштен, помирљив и чувам народне обичаје. Али, ето, дошао сам до закључка да чак ни садашњи милиционери не личе на старе жандаре.

НАРОДНА ЛИРА

Пита нана, пита нана
где је берза врана.

Берза врана, берза врана
то је сад — апсана.

НЕНАРОДНА ЛИРА

ФРАЈЕРСКА ШАЛАЈКА

Мој је даса сиповит
за сваку је казну флит —
у Гранапу ствара чуда,
ал, му има суда.

Сарадници „Спремности“ својој сабраћи београдској

Загреб, 10 сиечња

Браћи: Сими Пандуровићу, Тодору Манојловићу, Младену Ђуричићу, Николи Трајковићу, Веселину Филиповићу, Б. Л. Лазаревићу и Зори Топаловић, Београд, Србија.

Уцељени побочници Државника и Пјесника Мила Будака искрено Вам честитају повратак Отца Србије и подпуно диеле с Вама Вашу превелику и прелиепу радост. Нека би и наш Поглавник, први наш усташа и мјерило усташке вриедности, ускоро обрадовао лиепу нашу Домовину повратком Својим. — Поглавникови књижевни дужностници, Његови први депутирци и сада његови сиротани:

Мирко Кус-Николајевић, Олишко Делорко, Добриша Цесарић, Иван Софта, Тон Смердел, Августин Ујевић, Милан Беговић, Антон Низетео и др.

Због неколико шамара три године принудног рада

Суботица, 11 јануара

Било је то у оно срећно доба, 1942 године. Уважени велепоседник са Шебеша, крај Суботице, Иван Пејић-Тукуљац, вратио се кући малчице загрејан. Те вечери Немци су били напредовали на Источном фронту свега 500 метара уназад, па се чести велепоседник малко повеселио са колегама. Код куће га је сачекао његов слуга понизно и смерно, онако како и треба слуга да дочекује. Уз, реч слуга му је рекао да није ни ручао ни вечерао и да је малчице болестан. Револтиран тим безобразлуком дрског слуге, Пејић га је тако одаламо десном руком по образу, да се верни слуга простро на патос колико је дуг. И за инат добром газди, никако није хтео да устане ни свести да дође, већ је после два дана, умро. Разуме се да су окупатор-

ске власти прогледале кроз прсте уваженом велепоседнику Пејићу-Тукуљцу. Један слуга више или мање, њима је било свеједно.

Али сад, по ослобођењу, за целу ову ствар суд се наједанпут заинтересовао. И држ-овамо, држ-онамо, уваженог велепоседника осудише на три године принудног рада и да плати 100 хиљада динара. Цела Бачка чуди се овако строгој казни, јер бедни слуга би и овако и онако једнога дана умро и да га газда није млатнуо.

„Оружана сила Јака издаје билтен, одговорни уредник је и командант њен.

Место једног одговорног одговорни сви.
Цела „сила“ похватана: десет и плус три.

На сигурном трагу

Агенција Франс-прес јавља:

Италијанска полиција врши сада акцију великог стила са циљем да похвата разне фашисте и нацисте, који се крију по разним областима. Нарочито се врши потера за Карлом Скорцом.

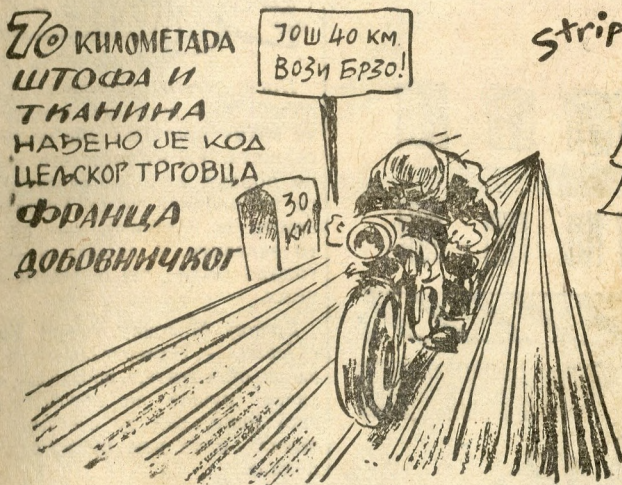
— Пошто имамо сигурна обавештења да је Скорца побегао у Швајцарску наређујем најенергичнију потеру за њим у — Сицилији.

Од окупације до концентрације

ВЕРОВАТИ ИЛИ НЕ...

COPYRIGHT BY "JEZ"

strip-li

Мадридски лист "АРИБА" ПИШЕ ДА ШПАНИЈА ЖИВИ ПОД ДЕМОКРАТСКИМ РЕЖИМОМ.

ДБРОНОША МЕЂУНАРОДНЕ РЕАКЦИЈЕ ЈАТЧИН ПИШЕ ДА ПОСЛЕ КОНФЕРЕНЦИЈЕ У МОСКВИ ТУРСКА ОСТАЈЕ ЈЕДИНИ БРАНИЛАЦ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ У АЗИСКОМ ДЕЛУ ЕВРОПЕ

КРАЉИЦА ВИЛХЕЛМИНА

ОДРЖАЛА ЈЕ НА ХАШКОМ РАДИЈУ ГОВОР У КОМЕ ЈЕ ПОЗДРАВИЛА „ИЗМОРЕНУ ДЕЦУ, ЖЕНЕ И ЛУДЕ“ КОЈИ СУ СЕ УПРАВО ВРАТИЛИ ИЗ ИНДОНЕЗИЈЕ У ХОЛАНДИЈУ.

ЗБОГ НЕМАРНОСТИ ЧИНОВНИКА ГРАНАПА УКВАРИЛО СЕ 2.500 КИЛОГРАМА ПИЛЕТЕГ, ГУШЦИЈЕГ И КУРЕТЕГ МЕСА

НЕГОВАН ВУЛЕТИЋ СЛОВОСЛАГАЧ, КОЈИ СЕ НАЛАЗИО НА ПРИНУДНОМ РАДУ БЕЗ ЛИШЕЊА СЛОБОДЕ, ИМАО ЈЕ ДОВОЉНО ВРЕМЕНА ДА ШТАМПА "ВИЛЕН" НЕДИЋЕВСКО-ЧЕТНИЧКЕ БАНДЕ У БЕОГРАДУ.

УЗИМАЊЕ ПОСЛЕДЊЕГ НАРОДНО-ОСЛОБОДИЛАЧКОГ ОДБОРА У ЗОНИ "А" У КОЈСКОМ (БРДА) ИЗВРШЕНО ЈЕ НА ВРЛО СВЕЧАН НАЧИН СА ОВИМ ЦЕРЕМОНИЈАЛОМ.

ПРИВРЕДНЕ . . .

Распдела Урине робе на врло брз и спретан начин извршена је на једном шлепу, којим је та роба била упућена из Београда за Нови Сад. Ненад Малеташки, повереник Државног предузећа за кожу и текстил у Новом Саду,

одлучио је да снабде текстилом себе самога и двојицу службеника шлепа, па су поделили међу собом братски цео текстил. Затим су морали делити по истом принципу и казну, на коју су осуђени.

Свашта из Градишта у Славонији

Огранак „Селачке слоге“ из Градишта (Срез Жупања у Славонији) извео је, како јавља осјечки „Глас Славоније“, крајем децембра прошле године културно-просветну приредбу с оваквим програмом:

Другарица Агница Бабић рецитирала је „Песму мртвих пролетера“ од Бранка Ћопића. После те врло успеле рецитације извели су Јакоб Каралић, Марко Мандић и Ана Бабић (уз остале) комедију „Чвор“ од Пеције Петровића. Приређивачи забаве направили су, тако, такав чвор, да га не могу оправдати ни сами пролетери.

Проучивши закон о аграрној реформи, д-р Вилмош Дајч, адвокат из Сенте, прогласио се за земљорадника и најозбиљније изјавио да му је адвокатура споредно занимање. Познати индустријалац Вилим Конен одмах је потукао Дајчев рекорд, изјавивши да га је мати шикала на плугу, уместо на колицима.

У својству народног одборника сувласник моторног млина код Сенте, Андраш Ленђел захтевао је од народа да извршује своје обавезе, али сам није ни најмање водио рачуна о властитим обавезама према држави: „Заборадио је“ да пријави вишак од близу 35.000 кила пшенице. На суђењу се бранио да му је положај народног одборника одузимао много времена те није имао кад да се бави „таквим ситницама“ — које су ипак испале довољно крупне за казну од годину дана лишћења слободе са принудним радом.

. . . ВЕСТИ

Хиљаду и по динара за пар ђонова наплатио је загребачки обућар Јосип Тушан, а на суђењу се правдао да је муштерији хтео „учинити услугу“. Сам је признао да је на тој „услуги“ зарадио равно хиљаду и сто динара. Из-

гледа да су појмови „црноберзијанство“ и „услуга“ потпуно идентични — бар за људе Тушанова кова — и стога је он сам себи потковао ђонове за читавих пет година.

Разговор душебрижника у рају

Народни суд у Сарајеву осудио је на смрт католичке свештенике због рада у усташким и крижарским организацијама

Шафхаузер: — Не чини ли вам се, величасни, да је ово ише велики број пастве за нас двојицу душебрижника.
Шкондрић: — Мораће овамо да дође још пастира.

Забрањен је лов на високу дивљач

— Ваљда нас сада неће познати!

